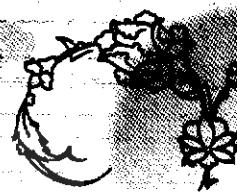

ماه رمضان

حصہ ولیت میلخان

محمود مهدی پور

باطل، در آن نازل شده است.»
برجسته ترین ویژگی این ماه از
دیدگاه الهی نزول قرآن در آن و نقش
هدايتگرانه آن برای جامعه بشری
است.

نیاز انسان به هدایت الهی
هدایت جامعه بشری، جریانی
است که همزمان با خلقت انسان و
جهان به فرمان الهی آغاز شده است.
همانگونه که خلقت کار خدادست و
دیگران همه مخلوق و آفریده اویند،
هدایت هم کار خدادست و همه نیازمند

ماه رمضان، یکی از بهترین
 فرصت‌ها برای هدایت انسان‌هاست.
سفره پر نعمت و بی‌دریغ الهی در این
ماه در برابر انسان گشوده شده است.
آخرین و کامل‌ترین اساسنامه زندگی
بشری و بهترین متن تربیتی تاریخ
پیامبران (قرآن کریم) در این ماه فروود
آمده است. رمضان تنها ماهی است که
خداآوند نام آن را به صراحة در قرآن
آورده و می‌فرماید: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي
أَنزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ * هَدَى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
النَّهْدَى وَالْفُزُقَانِ﴾؛ «ماه رمضان ماهی
است که قرآن، برای راهنمایی مردم، و
نشانه‌های هدايت، و فرق میان حق و

نیاورد، امکان بهره‌گیری از جویبار هدایت وجود ندارد و حتی پیامبر گرامی ﷺ هم نمی‌تواند فردی را که خود نمی‌خواهد هدایت کند. قرآن کریم می‌فرماید: «فَإِنَّمَا تُنْسِيَ الْصُّمَّاءُ^۱ تَهْدِيَ الْعَفْنَى وَمَنْ كَانَ فِي صَلَالٍ مُبْيِنٌ»^۲: آیا تو ناشنوایان را می‌شنوانی و کوران را راه می‌نمایی و به کسی که در گمراهی آشکار است راه نشان می‌دهی؟^۳

در مقایسه بین دو جریان «خلقت» و «هدایت»، هدایت از ارزشی فراتر و عالیتر برخوردار است. خلقت پدیده‌ای غیر اختیاری است که انسان در پیدایش خود و دیگران هیچ قدرت انتخاب و اختیاری ندارد. خلقت زمین و زمان، انسان‌های کنونی و تاریخی، گذشتگان و آیندگان، افراد و گروه‌ها، آفرینش گیاهان و جانواران، آنچه می‌شناسیم و نمی‌شناسیم، همه و همه به دست خدادست: «أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ يُذْهِنُكُمْ

معارف آسمانی، اخلاق الهی، و نظام اجتماعی برخاسته از وحی و قوانین و احکام الهی هستند.

خداوند یگانه خالق عالم و آدم و تنها هادی انسان و جهان است.

خلقت و هدایت دو جویبار پرفيض الهی است که از سرچشمه رحمت و حکمت پروردگار می‌جوشد و هیچکدام بدون دیگری کامل نیست.

از یک سو در سورة واقعه می‌خوانیم: «تَسْخُنْ حَلَقْنَاهُكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ»^۱؛ «ما شمارا آفریدیم، پس چرا تصدق نمی‌کنید؟» و از سوی دیگر خداوند متعال امکانات دستیابی به هدف عالی آفرینش را در اختیار انسان قرار داده و در سوره «انسان» فرموده است: «إِنَّا هَدَيْنَاكُمْ السَّبِيلَ إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِنَّمَا كَفُورًا»^۲؛ «ما به او راه نشان دادیم، حال یا شاکر است [و از نعمت‌ها درست بهره می‌گیرد] یا کفور [و ناسپاس] است.»

البته هدایت پذیری کاری کامل‌اختیاری و آزادانه است و تا انسان شرائط مطلوب را در خود پدید

۱- واقعه/۵۷

۲- انسان/۳۷

۳- زحرف/۴۰

**مخالفت با نظارت
استصوابی شورای
نگهبان و محدود کردن
ولایت فقیه تحت هر
شعار و عنوانی که مطرح
شود، تلاشی بسوی
دین زدایی و مخالفت
اشکار با جمهوری
اسلامی است.**

چرا برخی افراد هدایت نمی‌شوند؟
ارزش و اهمیت هدایتگری در
حدّی است که «علم القرآن» قبل از
«حُلَقُ الْإِنْسَانَ» یادآوری می‌شود و
«خلقت» انسان مولود «كَرَم» الهی و
«آموزش» انسان نتیجه «اکرم بودن»
خدای معرفی می‌گردد: «فَرَأَ وَزَبَكَ الْأَنْرَمْ

وَرَأَتِ بِحَلْقِيْ جَدِيلِيْ»^۱; «آیا ندیدی که
خداوند آسمان و زمین را به حق آفرید،
اگر بخواهد شمارا می‌برد و خلقی
نوین می‌آورد.»

ولی «هدایت» فرایندی است که
در پیدایش و تداوم آن خود انسان نتش
دارد. هدایتگری کار خداست، ولی
هدایت شدن و گمراه شدن با اختیار و
انتخاب انسان پیوند دارد.

در سوره یونس می‌خوانیم: «فَلَذَ
اجاءَ كُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَ فَأَنْتَمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِيْ وَمَنِ ضَلَّ فَأَنْتَمَا يَضْلُلُ عَلَيْهَا وَمَا
أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ»^۲ «براستی حق از سوی
پسوردگار تان فرود آمد. هر کس
هدایت شد بسود خویش و هر کس
گمراه گردید به زیان خود اوست و من
بر شما وکیل نیستم.»

هادیان الهی، وظیفه دارند با
استقامت در دعوت و بлагه مبین و
نهایت کوشش و تدبیر و تحمل
مشکلات، راه را از بیراهه مشخص
کنند و زمینه و بستر هدایت را برای
همه فراهم آورند، ولی هدایت پذیری
شرط دیگری دارد که در این موضوع
هم باید به سراغ قرآن رفت و پرسید،

۱- ابراهیم/۱۹.

۲- یونس/۱۰۸.

* الَّذِي عَلِمَ بِالْقَلْمَنْ^۱

اگر در اندیشه دینی ما، پدر فکری، فرهنگی از والدین نسبی و جسمانی مهمتر شناخته می‌شود و انبیاء و اولیاء الهی حقی فراتر از والدین بر انسان دارند، و اگر اضلال و گمراهگری مردم گناهی بزرگتر از قتل عام آنان محسوب می‌شود، همه و همه، شاهد جایگاه والای هدایت و قامت زیبای تربیت الهی است.

در فرهنگ اسلامی، احیای فرهنگی با احیای فیزیولوژیک و احیای اقتصادی، قابل مقایسه نیست و میدان دادن و حمایت کردن از رسانه‌ها

و مطبوعات گمراهگر جنایتی بزرگتر از قتل عام و کشتارهای وحشیانه انسان‌ها است. امروزه اضلال و گمراهگری جامعه نسبت به معارف قرآن و حدیث و فرهنگ پیامبران و بایدها و نبایدهای تاریخ انبیاء کاری

است که در مطبوعات غرب سالار و مردم شعار هنوز هم ادامه دارد و مبلغان گرامی و عالمان دین باید سال‌ها تلاش کنند، تا بیماران امسواج مسموم رسانه‌ای و مجروحان بمبان شیمیایی

فرهنگی سال‌های پس از جنگ را درمان کنند و انفاس قدسی مسیح ﷺ لازم است که برخی مقتولان تهاجم فرهنگی را زنده کند.

امام صادق ؑ در تفسیر آیه شریفه: «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أُوْلَئِنَّدُ فِي الْأَزِيزِ فَكَانُوا قَاتِلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَخْيَاهُمَا فَكَانُوا أَخْيَاهُ النَّاسَ جَمِيعًا»^۲ فرموده است: «هر کس شخصی را از گمراهی به سوی هدایت برون آورد، گویی وی را حیات بخشیده و هر کس شخصی را از فکر و اندیشه درست و الهی به گمراهی بکشد، گویا وی را کشته است».^۳

دموکراسی و پیامبران

آن‌ها که دموکراسی را به جای دین سالاری و خدا سالاری تبلیغ و ترویج می‌کنند، دانسته و یا ندانسته اکثریت جامعه را فهمیم تر و بر حق تر از خدا و

۱- علق/۳ و ۴.

۲- مائدۀ ۲۲/۲. «هر کس انسانی را بدون ارتکاب قتل یا فساد در روی زمین بکشد، چنان است که گویی همه انسان‌ها را کشته، و هر کس انسانی را از مرگ رهایی بخشد، چنان است که گویی همه مردم را زنده کرده است».

۳- بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۰.

حق است و منطقی و قابل قبول و اجراء و اقدام، نیازی به پیامبران و تلاش‌های فراوان آنان نبود، زیرا همیشه در جوامع بشری اکثربیت و اقلیت وجود داشته و همیشه هم بشر عقل داشته است.

اکتفا به عقل فردی و جمعی در برابر وحی و نبوت، شعاری شرک‌آمیز و خطرناک است. تکیه بر خواست و تشخیص اکثربیت و دموکراسی در برابر وحی و قرآن و سنت چیزی نیست که در جوامع مسلمان و دنیای اندیشمندان قابل طرح و دفاع باشد.

بهتر است منادیان «مردم سالاری» قید دینی را بیفزایند و گرنم دموکراسی مطلق نه تنها شعاری ضد وحی و نبوت، بلکه ایده‌ای مخالف عقل و آزادی و عدالت است. از دموکراسی هدایت شده و مردم سالاری دینی می‌توان دفاع کرد، ولی دموکراسی مطلق سر از انکار حق و باطل در تکوین و تشریع برمی‌آورد و مردم سالاری مطلق شعاری دقیقاً ضد مردمی و در جهت انکار عقل و آزادی و عدالت راستین است که نه در دنیای

مبلغان گرامی و عالمان دین باید سال‌ها تلاش کنند، تا بیماران امواج مسـموم رسـانـهـایـ و ـجـروحـانـ بـمـبارـانـ ـشـیـمـیـایـیـ فـرـهـنـگـیـ ـسـالـهـایـ پـسـ اـزـ جـنـگـ رـاـ ـدرـمانـ کـنـنـدـ

پیامبر و معصومین ظلیل می‌دانند و بزرگترین خیانت را به فرهنگ و اندیشه روا می‌دارند، و در برابر آیات صریح قرآن موضع گرفته‌اند. حق و باطل و درست و نادرست را هرگز با ترازوی اقلیت و اکثربیت و آمار و کمیت نمی‌توان سنجید و پیامبران خدا روزی که مبعوث می‌شدند، با اکثربیت‌های فریب خورده و غافل و ناگاه مواجه بودند.
اگر تشخیص اکثربیت و انتخاب و آراء و رفتار اکثربیت در هر شرایطی

تیشه و تبر فرود آورد. اسلامیت مهمترین رکن جمهوری اسلامی است. رسالت عالمان دین و مبلغان، پاسداری از نظام اعتقادی مسلمانان، پاسداری از نظام اجتماعی مسلمین و پاسداری از دستاوردهای پیامبران و سلامت رفتار و اخلاق و اندیشه مسلمانان و هدایت جامعه بشری بسوی فرهنگ قرآن و سنت رهبری اهل بیت نبوی است.

مبلغان گرامی باید مشکلات فرهنگی و امراض روحی و روانی عصر خویش را بشناسد و همچون طبیبی دوار و درمانگاهی سیار به درمان بیماران فکری، فرهنگی و قربانیان نظام تبلیغاتی شیطان و رسانه‌های استکبار برخیزند و با تفسیرهای آمریکایی از اسلام و اندیشه دینی و مروجان فرهنگ غربی و منادیان ارتباط و آشتی و دلالان شناخته و ناشناس صهیونیسم جهانی و آمریکای جنایتکار مبارزه کنند و فریب شعارهای دروغین آزادی،

خرد و اندیشه قابل دفاع است و نه در عینیت جامعه امکان وقوع دارد و شعاری است که برای فریب ساده لوحان مفید است.

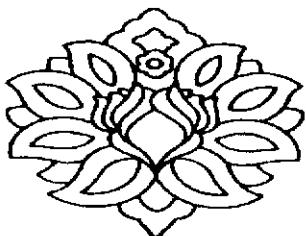
عالمان دین و مبلغان گرامی که مسؤول هدایت جامعه بشری و امت اسلام‌اند، باید با تمام توان در فهم سخن خدا و معصومین ﷺ بکوشند و در ابلاغ آن از هیچ اقلیتی و اکثریتی نهایتند، و برای اجرای آن برنامه‌ریزی کنند. «اللَّذِينَ يَلْعَنُونَ رِسَالاتِ اللَّهِ وَيَخْسِنُونَ وَلَا يُخْشِنُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهُ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا»^۱؛ «[پیامبران پیشین] کسانی بودند که تبلیغ رسالت‌های الهی می‌کردند و [تنها] از او می‌ترسیدند و از هیچ کس جز خدا بیم نداشتن؛ و همین بس که خداوند حسابگر است».

مخالفت با نظارت استصوابی شورای نگهبان و محدود کردن ولایت فقیه تحت هر شعار و عنوانی که مطرح شود، تلاشی بسوی دین‌زدایی و مخالفت آشکار با جمهوری اسلامی است. نمی‌توان بر کرسی ریاست «جمهوری اسلامی» تکیه زد و بر پایه اسلامیت این نظام در عمل و گفتار

که بی‌پناهی از ایتمام ماراکه از [فرهنگ] ما دور افتاده و از مشاهده ما محروم شده است، با آموزش آنچه به آن نیاز دارد نجات دهد [و او را رهایی بخشد] بر شیطان از هزار عابد دشوارتر است. زیرا عابد فقط به فکر [نجات] خویش است و این گونه عالم به [رهایی] خود و دیگر مردان و زنان از بندگان خدا می‌اندشید. تا آنان را از دست شیطان و نوکرانش رهایی بخشد. بنابراین این نوع عالم دینی از یک میلیون مرد و زنی که اهل عبادت باشند، برتر است.

* * *

صاحب‌الی بـ مدرسه آمد زخانقه بشکست عهد صحبت اهل طریق را گفتم میان عالم و عابد چه فرق بود تا اختیار کردن از آن این فریق را گفت آن گلیم خویش به درمی برد زموج وین سعی می‌کند که بگیرد غریق را

دموکراسی، پیشرفت و صلح تمدن، و استانداردهای جهانی را نخورند. زیرا در تفسیر نظام رسانه سالار صهیونیسم جهانی و یاران بوش، هرگونه دفاع از اسلام و مسلمانی تروریسم است و هر گونه تهاجم به اسلام و مسلمانان، تلاش برای دموکراسی و صلح و امنیت جهانی.

تبیین حقایق اسلام ناب محمدی و افشاری ماهیت آمریکا و نظام استکباری حاکم بر سیاست و اقتصاد و صنعت و فرهنگ دنیا امروز، رسالت عظیم و دشوار عالمان دین و مبلغان راستین اسلام است و بی‌جهت نیست که امام عسکری علیه السلام به نقل از پدر بزرگوارش از امام موسی بن جعفر علیه السلام چنین نقل فرموده است:

«فَقِيْهُ وَاحِدٌ يُنْقِدُ يَتِيمًا مِّنْ آيَتِيْمِنَا الْمُنْتَطَبِعِينَ عَثَّا وَمَشَاهِدَتِنَا بَتَّعَلِيمِ مَا مُؤْمَنْتَنَا بِهِ أَشَدُ عَلَى إِلَيْسِ مِنْ أَنْفُسِ عَابِدِنَا، لَأَنَّ الْعَابِدِيْمَهُمْ ذَاتُ تَفْسِيْهٍ قَطْعَنِيْنَ وَهَذَا كَمَّهُمْ مَعَ ذَاتٍ تَفْسِيْهُ ذَاتٍ عَيْادُ اللَّهِ وَإِمَائِهِ لَيُنْقِدَهُمْ مِنْ يَدِ إِلَيْسِ وَمَرَدَتِهِ فَذَلِكَ هُوَ أَفْضَلُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَلْفِ أَلْفِ عَابِدٍ وَأَلْفَ أَلْفَ عَابِدَةً؟!»